

PRVA PORUKA

HRIST NA KRSTU 1. DEO

U ovom članku ćemo videti šta Biblija kaže da je čovečiji duh i šta se desilo na krstu. Ispravno znanje o tome šta je čovečiji duh je veoma bitno da bi smo znali šta se tačno desilo na krstu kada je Isus razapet. „**A kad dođe utešitelj koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji izlazi od Oca, on će svedočiti o meni.**” Jovan 15:26 Vidimo da Utešitelj izlazi od Oca a jedino što izlazi od Oca je Božiji Duh ili Sveti Duh ili Hristov Duh pošto su sve to nazivi za jedan isti Duh koji nam Otac daje preko Sina jer u Bibliji ne postoje dva Sveta Duha a pošto postoji samo jedan Sveti Duh to znači da Otac i Sin imaju jedan isti Duh koji Otac daje Sinu, a Sin nama a ne da Sin ima Svoj duh nezavisno od Oca. Isus je ljudima dao Utešitelja koji će ih podsetiti na dugo zamagljene Istine koje su zbog uticaja fariseja zaboravili a ne neki spoj dva duha koji ne postoji u Bibliji jer Biblija govori samo o jednom Svetom Duhu.

„Gospod je zatim rekao Mojsiju: 'Evo, pozvao sam po imenu Bezalela, sina Urija, Hurovog sina, iz Judinog plemena. I napunih ga Duhom Božjim, u mudrosti i u razboritosti i u znanju i u svakojakim poslovima.“ 2. Mojsijeva 31:1-3 Ovde vidimo da je u pitanju Božiji Duh u verniku a u ovom stihu piše da su imali Hristov Duh: „Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, unapred svedočeci za Hristove muke i za slavu koja će uslediti.“ 1. Petrova 1:11 Dok u ovom stihu piše Sveti Duh: „Tada se setio davnih dana, Mojsija i naroda njegovog: 'Gde je onaj koji ih je izveo iz mora s pastirom svog stada? Gde je onaj koji je u njega stavio svoj Sveti Duh, koji je vodio Mojsijevu desnicu svojom slavnom mišicom.“ Isaija 63:11,12 To nam govori da su Božiji Duh, Hristov Duh i Sveti Duh jedan te isti Duh koji Otac daje Sinu i na taj način Obojica borave u vernim ljudima u oba zaveta: „Jer kroz njega i jedni i drugi imamo pristup Ocu u jednom Duhu.“ Efescima 2:18

Elen Vajt je verovala isto da su Sveti Duh i Hristov Duh jedan isti Duh: „*Sveti Duh je Hristov Duh, koji je poslat svim ljudima da im bude dovoljan.*“ MR 14 *“Mi želimo Svetog Duha koji je Isus Hrist.” Pismo 66, 10 april, 1894* A ko misli drugačije neka nađe citat u Bibliji gde postoje dva Sveta Duha. Otac i Sin su dva posebna bića koja imaju jedan isti Sveti Duh: „Ali vi niste u telu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije Njegov. A ako je Hristos u vama, telo je mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti. A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživeće i vaša smrtna tela svojim Duhom koji prebiva u vama.” Rimljanima 8:9-11

Pošto nam Biblija dokazuje da su Božiji, Hristov i Sveti Duh zapravo jedan isti Duh onda nam postaje jasno značenje ovih stihova: „A kada je Isus povikao snažnim glasom rekao je: 'Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh!' I kad je to rekao, izdahnuo je.” Luka 23:46 Isus je Ocu predao Sveti Duh i tada je umro, a ne neki svoj posebni duh jer opet treba ponoviti da nemaju dva Sveta Duha nego samo jedan. Međutim iako je Sin predao Ocu Svoj Duh ne piše da je Duh napustio Isusovo telo. Naprotiv Biblija nam govori da je Hristova duša ili Duh ostao u Njegovom mrtvom telu: „Zbog toga je radosno srce moje i veseli se slava moja; i telo će moje u nadi počivati. Jer mi nećeš ostaviti dušu u grobu; ni dopustiti da Svetac tvoj vidi raspadanje.“ Psalam 16:9,10 „Zato mi se raduje srce i kliče jezik; štoviše, i telo će moje počivati u nadi: jer mi nećeš ostaviti dušu u grobu ni dopustiti da tvoj Svetac ugleda raspadanje.“ Dela 2:26,27 „Unapred je video i preorekao za Hristovo vaskrsnuće da mu nije ostavljena duša u grobu niti mu je telo videlo raspadanje.“ Dela 2:31 O tome i Elen Vajt piše: „*Isusov duh je spavao u grobnici sa Njegovim telom i nije poleteo na Nebo, da bi tamo odvojeno postojao kako bi gledao odgore na tužne učenike koji pomazuju telo iz kojeg je poleteo. Sve ono što je sačinjavalo Isusov život i inteligenciju ostalo je sa Njegovim telom u grobu i kada je ustao učinio je to kao celo biće; On nije morao da pozove Svoj Duh sa Neba. On je imao vlast da položi Svoj život i da ga opet uzme.*“ Elen Vajt, *Duh Proroštva 3* On predaje Ocu Duh da Otac radi sa tim Duhom šta hoće a Otac bira da Duh ostavi u Njegovom telu jer je Isus pobedio smrt i Otac nije imao prava da uzme Duh od nekoga ko je pobedio smrt. Kada neko umre Duh se vraća Bogu koji ga je dao samo u slučaju onih ljudi koji su robovi smrti a Isus je pobedio smrt. Isus jasno govori da

On umire smrću koja je posebna i kojom sve privlači sebi a ne smrću kojom umire običan smrtnik pa da se Duh vrati Bogu koji ga je dao: „**A ja ću, ako budem podignut sa zemlje, sve privući ka sebi. To je rekao naznačivši kakvom će smrću umreti.**“ **Jovan 12:32,33** Dakle, Otac je Svojim Svetim Duhom boravio u Sinu sve vreme na zemlji pa čak i dok je Sin ležao mrtav u grobu: **“Zato me Otac i voli, jer ja polažem svoj život da bih ga opet primio. Niko mi ga ne oduzima, nego ga ja sam od sebe polažem. Imam vlast da ga položim i imam vlast da ga opet primim. Takvu sam zapovest primio od svog Oca.”** **Jovan 10:17,18**

Elen Vajt je zaista dala divnu izjavu na ovu temu: *„Nijedan od anđela nije mogao da bude jamac za ljudski rod. Svoj život oni su (kao i ljudi) primili od Boga, i ne mogu ga položiti. Anđeli svi nose jaram poslušnosti. Kao vesnici, oni su određeni i postavljeni od Onoga ko je Zapovednik svih nebeskih vojski. Dok je sa Bogom jednak, beskonačan i svemoćan, samo Hristos. Samo On je mogao da plati otkup za čovekovu slobodu. On je večni Sin Božji, jedini koji ima život nepozajmljen, jedini koji nikad nije bio ni pod kakvim jarmom potčinjenosti i kad je Bog zapitao: 'Koga ćemo poslati? — On je mogao da odgovori: 'Evo Mene, pošalji mene! — On je mogao da se zakune sobom da će postati čovekov jamac; jer je s pravom mogao reći ono što ni najuzvišeniji anđeo ne može da kaže - Ja imam vlast nad svojim životom. 'Vlast imam položiti ga i vlast imam uzeti ga ponovo —.'“* **Elen Vajt, YI 21. jun, 1900** Elen Vajt kaže da Sin Božji ima nepozajmljeni život. Međutim On ga ima samo zato što mu je Otac dao taj život: **„Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.“** **Jovan 5:26**

Isus je živ zahvaljujući Božijoj sili: **„Jer iako je raspet po slabosti, ipak živi Božijom silom.“** **2. Korinćanima 13:4** Bog je Svojim Duhom podigao Isusa iz mrtvih: **„A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživeće i vaša smrtna tela svojim Duhom koji prebiva u vama.“** **Rimljanima 8:11** Isus nam daje večni život vlašću koju je dobio od Oca: **„Oče, došao je čas. Proslavi svog Sina, da tvoj Sin proslavi tebe kao što si mu dao vlast nad svakim telom da on da večni život svima koje si mu dao.“** **Jovan 17:1,2** Znači Isus ne može da bude živ bez Očeve sile, nije mogao biti vaskrsnut bez Očevog Duha, vlast je morao da dobije od Oca ali eto samo Mu na krstu nije trebao Otac. Nema šanse jer vidimo da to nije Biblijski.

Da li je Isus mogao da ima poseban čovečiji duh koji se na krstu razdvojio od Oca? Hajde da nam Biblija odgovori i na ovo pitanje. Verovanje da Isus ima poseban duh je nastalo zbog pogrešnog zaključka da svako živo biće na planeti mora da ima neki svoj duh koji je nezavistan od Božijeg Duha. Nažalost zbog svog tog pogrešnog verovanja da postoji više duhova pojavilo se i verovanje da čovečiji duh nije isto što i Božiji Duh. Zastupnici takvog verovanja najviše vole da koriste ovaj stih kako bi razdvojili čovečiji duh od Božijeg Duha: **„Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg.“** **1. Korinćanima 2:11** Kada bi ovo značilo da je čovečiji duh neki poseban duh odvojen od Boga i da niko sem čovečijeg duha ne zna šta je u čoveku onda bi to značilo da ni Bog ne zna šta je u čoveku međutim vidimo da piše „isto tako“ što znači da kao što niko ne zna šta je u Bogu osim Božijeg Duha tako ni niko ne zna šta je u čoveku osim Boga jer je čovečiji Duh Božiji Duh koji ga održava u životu. Razmislite samo da li je moguće da mi sami sebe poznajemo bolje nego što nas poznaje Bog. Naravno da tako nešto nije moguće.

Svakako bi neko mogao da kaže ima ljudi koji žive a da nisu primili Sveti Duh i onda se postavlja pitanje ako je čovečiji duh isto što i Božiji Duh kako onda ti ljudi žive bez Božijeg Duha. Ljudi nikada ne žive bez Božijeg Duha nego žive nepromenjeni Božijim Duhom. Nije isto kada nas Sveti Duh samo održava u životu i kada nas učini novorođenom osobom. Sveti Duh je uvek u našem telu i održava nas u životu međutim nije verom u našem srcu. Novorođene osobe primaju Duh verom u svoje srce: **„A pošto ste sinovi, Bog je poslao Duh svog Sina u vaša srca koji viče: 'Aba, Oče!'“** **Galatima 4:6** Naravno ne misli se na srce kao organ jer možete da budete novorođeni i sa veštačkim srcem jer je tehnologija u medicini toliko napredovala da se teškim srčanim bolesnicima vadi njihovo srce i ugrađuje veštačko. Kada nas Sveti Duh samo održava u životu a nije verom u našem srcu, onda to izgleda ovako: **„Jer, iz srca izviru zle misli, ubistva, preljube, bludničenja, krađe, lažna svedočanstva i hule.“** **Matej 15:19** Kada osetimo neku emociju bilo da je pozitivna ili negativna mi je osećamo u predelu grudi na mestu gde se nalazi srce a ne u mozgu, zato to Biblija naziva srce iako ne misli na organ. Na primer znamo da nas nešto pritiska u grudima kada smo tužni a ne u mozgu tako da srce nije um.

Elen Vajt nije verovala da su srce i um jedno te isto jer govori da Duh deluje i na srce i na um: *„Sveti Duh ulaže svoje najveće energije delujući na njihov um i njihovo srce.“* **Svedočanstva za crkvu 6** Biblija isto razdvaja um od

srca: „Voli Gospoda, svoga Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom i svim svojim umom.“ Matej 22:37 „Jer ovo je savez koji ću sklopiti s Izraelovim domom posle tih dana’, kaže Gospod. ‘Svoje zakone staviću u njihov um i upisaću ih u njihova srca.’“ Jevrejima 8:10 „Ovo je savez koji ću sklopiti s njima posle tih dana’, govori Gospod; ‘Svoje zakone staviću u njihova srca i upisaću ih u njihov um.’“ Jevrejima 10:16 Biblija nam otkriva da je Isus uvek u našem srcu: „A pravednost od vere kaže ovako: ‘Nemoj da kažeš u svom srcu: ‘Ko će se popeti na nebo?’, to jest dovesti Hrista dole. Ili: ‘Ko će sići u bezdan?’, to jest izvesti Hrista iz mrtvih.’ Nego šta kaže? ‘Reč je blizu tebe, u tvojim ustima i u tvom srcu.’ to jest ‘reč’ vere koju propovedamo. Jer ako svojim ustima ispovedaš Isusa Gospoda – i u svom srcu veruješ da ga je Bog podigao iz mrtvih, bićeš spasen. Jer se srcem veruje na pravednost, a ustima se ispoveda na spasenje.“ Rimljanima 10:6-10 Znači Reč je blizu nas u našim ustima i u našem srcu i kad nas održava u životu uvek je u našem srcu ali dok nije verom u našem srcu ne može da menja naš karakter zato moramo da imamo veru Isusovu: „Ovde je istrajnost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.“ Otkrivenje 14:12 Pogledajmo šta je ta Reč: „I Reč je postala telo i prebivala među nama i gledali smo njegovu slavu, slavu kao jedinorođenog od Oca, punu blagodati i istine.“ Jovan 1:14 Jasno je da je Isus reč.

„Vraća se prah u zemlju, kako je i bio, a duh se vraća Bogu, koji ga je dao.“ Propovednik 12:7 „Kad stigne utešitelj koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji izlazi od Oca, on će svedočiti o meni...“ Jovan 15:26 Vidimo da se duh vraća Bogu koji ga je dao što znači da duh izlazi od Boga a onda vidimo u drugom stihu da Duh koji Otac šalje jeste Sveti Duh. Imamo primer gde Isus daje Sveti Duh preko daha: „I ovo rekavši, dunuo je na njih i rekao im: ‘Primitite Sveti Duh.’“ Jovan 20:22 To je isto kako je Adam dobio Sveti Duh: „Gospod Bog je stvorio čoveka od zemaljskog praha i udahnuo mu u nozdrve dah života, i čovek je postao živa duša.“ 1. Mojsijeva 2:7 Dah i duh su isto: „Ali, duh je u čoveku i dah Svemoćnog mu razum daje.“ Jov 32:8 Ovde vidimo da je Jovu Božiji Duh u nozdrvama isto kao što je Adamu dah udahnut u nozdrve: „Sve dok je dah moj još u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim, usne moje neće nepravdu kazivati, niti će jezik moj prevaru govoriti!“ Jov 27:3,4 Pošto su Božiji Dah i Božiji Duh jedno te isto onda Bog Svetim Duhom održava Jova u životu kao i nas ostale: „Božji Duh me je stvorio, i dah Svemoćnog život mi je dao.“ Jov 33:4 Jov nam ne kaže da možemo da živimo samo sa Božijim Dahom bez Božijeg Duha nego nam kaže da čovek umire bez daha i bez duha, a to je zato što su te dve stvari isto: „Ako bi srce svoje usmerio na to, i ako bi k sebi uzeo duh njegov i dah njegov, sva tela zajedno bi izginula, i čovek bi se vratio u prah.“ Jov 34:14,15 Znači da bi smo umrli moramo da izgubimo i dah i duh jer je to isto, a taj dah je Sveti Duh koji izlazi od Boga i održava nas u životu. Zato i vidimo da kod stvaranja Adama postoje samo dve komponente Božiji Dah i telo nema treće a znamo da je Adam morao imati Sveti Duh koji ne samo da ga je održavao u životu već je i verom boravio u njegovom srcu jer nije odmah počinio greh.

Boravak Svetog Duha u srcu je predstavljen Božijim prisustvom u svetinji nad svetinjama. Čak vidimo i da kod neznabožaca Bog boravi u srcu: „Jer kad neznabošci, koji nemaju zakon, po prirodi vrše ono što je u zakonu, oni su, nemajući zakon, sami sebi zakon. Oni pokazuju da je delo Zakona zapisano u njihovim srcima, njihova savest svedoči i njihova prosuđivanja dok jedni druge optužuju ili pravdaju. Na dan kada će Bog suditi ljudskim tajnama kroz Hrista Isusa prema mom jevanđelju.“ Rimljanima 2:14,16 Sveti Duh ne odstupa fizički od nas što vidimo u primeru Saula: „Gospodnji Duh je odstupio od Saula, a zao duh od Gospoda ga je mučio.“ 1. Sameulova 16:14 Saula je mučio zao duh od Gospoda znači Bog je i dalje Svojim Duhom bio u Saulu ali ovaj put je taj Duh mučio njegovu savest zato je zao duh od Gospoda. Tako će isto biti kada istekne vreme milosti i Božiji Duh se povuče. Povučće se isto kao što se povukao od Saula ali nikada neće izaći iz ljudi kao što nije ni izašao iz Saula. Ljudi će biti održavani u životu Božijim Duhom u njima kao i Saul ali neće moći da se pokaju jer će biti svi u huli na Svetog Duha zato što su istrajali u odbacivanju Hrista dok je još trajalo vreme milosti.

Još jedan dokaz da je čovečiji duh Božiji je taj što znamo da je svetlo koje rasvetljuje svakog čoveka Isus Hrist: „To je bila prava svetlost koja rasvetljava svakog čoveka koji dođe na svet. Bio je na svetu, i svet je od njega nastao, ali svet ga nije poznao. Došao je ka svojim, ali ga njegovi nisu primili.“ Jovan 1:9-11 Pošto znamo da je Isus svetlo to jest svetiljka pogledajmo sada ove stihove: „Ko može reći: ‘Očistio sam srce svoje, čist sam od greha svoga?’ Duh je čovekov svetiljka Gospodnja, koja istražuje sve dubine utrobe.“ Izreke 20:9,27 Dakle vidimo da Isus rasvetljava svakog čoveka a čovekov duh je svetiljka jer nam Bog preko Hrista daje Duh kojim nas održava u životu a to je Sveti Duh. Na osnovu toga možemo da kažemo Duh je čovekov svetiljka (Isus) Gospodnja,

koja istražuje sve dubine utrobe. Ako se vratimo na ovaj stih: „**Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg.**“ 1. Korinćanima 2:11 možemo reći ovako Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg (Isusa) koji je u njemu?

Elen Vajt je zapisala da ljudsko srce ne može da kuca bez Boga: „*‘Ti si sam Gospod, ti si stvorio nebo, nebesa nad nebesima, i svu vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj... ti oživljavaš sve to.’ (Nemija 9,6) Što se tiče ovoga sveta, Božje delo stvaranja je dovršeno. ‘Ako su dela i bila gotova od postanja sveta!’ (Jevrejima 4,3) Međutim, svoju energiju On ulaže u održavanje dela stvaranja. Puls ne udara niti dah sustiže dah zato što mehanizam koji je jednom bio pokrenut nastavlja da deluje zahvaljujući svojoj unutrašnjoj energiji; već svaki dah, svaki otkucaj srca, predstavlja dokaz sveobuhvatnog staranja Onoga po kojem živimo, mičemo se i jesmo.’ (Dela 17,28).“ **Patrijarsi i Proroci** Pored Biblijskog stiha koji je upotrebila Elen Vajt u svojoj izjavi imamo i ovaj stih iz Biblije koji potvrđuje da čovek ne može da živi bez Boga: „**Ovako govori Bog Gospod, koji je stvorio nebesa i razapeo ih, koji je rasprostro zemlju i ono što iz nje izlazi, koji daje dah narodu što je na njoj i duh onima što hodaju po njoj.**“ Isaija 42,5*

Sotona je preko Iroda pokušao da ubije Isusa još dok je Isus bio beba na zemlji: „...gle, anđeo Gospodnji u snu se ukaza Josifu govoreći: ‘Ustani, uzmi dete i majku njegovu pa beži u Egipat i budi tamo dok ti ne kažem, jer će Irod tražiti dete da ga ubije.’“ Matej 2:13 Međutim sotona hoće da se izjednači sa Ocem: „**Kako pade s Neba, Svetlonošo, zorin sine! Kako si oboren na zemlju, koji si slabio narode! Jer ti si u srcu svom rekao: ‘Uzdiću se na nebesa, iznad zvezda Božijih presto ću svoj dići; i seću na zbornu goru na krajnjem severu. Uzdiću se iznad visine oblaka; biću kao Svevišnji.**“ Isaija 14:12-14 Jedini razlog zašto je sotona hteo da ubije Sina je taj što je hteo da dobije na vremenu jer bi Bog morao da odloži Hristovu misiju da je Isus ubijen kao beba koja nije nikada zgrešila i da pošalje Isusa neki drugi put na zemlju. Međutim kada je sotona video da nema ništa od toga i kada je Isus započeo sa Svojom misijom, on Isusu nudi sva carstva zemlje ako pređe na sotoninu stranu: „**Ponovo ga povede đavo, na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva kraljevstva sveta i slavu njihovu; i reče mu: ‘Sve ću ti to dati ako padneš niče i pokloniš mi se.’**“ Matej 4:8,9 Sotona je hteo da mu se Isus pridruži i da ga Svojim Duhom održava u životu u grehu da nikada ne bude uništen i da se na taj način izjednači sa Ocem jer sav život izvire od Oca pa ga Otac preko Sina daje nama (Jovan 5:26).

Kao što Bog održava sva stvorenja u životu Svojim Svetim Duhom tako i tim istim Duhom kontroliše i materiju i zato je sve Njegovo: „**Gospodnja je zemlja, i punina njena, svet i oni koji pebivaju na njemu.**“ Psalam 24:1 Bog svu materiju održava preko Isusa Hrista: „**Koji je slika nevidljivog Boga, prvorodeni svakog stvorenja. Jer je od njega sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo da su to prestoli ili uprave ili poglavarstva ili vlasti — sve je od njega stvoreno i za njega. I on je pre svega i sve u njemu postoji.**“ Kološanima 1:15-17 Isus Hrist preko kojeg Bog održava svu materiju je vodio Jevreje u pustinji: „**A ne bih hteo braćo, da budete u neznanju: Kako su naši praočevi svi bili pod oblakom i svi su prošli kroz more i svi su se krstili u Mojsija u oblaku i u moru i svi su jeli istu duhovnu hranu i svi su pili isto duhovno piće. Jer su pili iz te duhovne stene koja ih je pratila, a ta stena je bila Hristos.**“ 1. Korinćanima 10:1-4 Pošto je Bog preko Hrista Svojim Duhom prisutan u atomima materije a ne samo u stvorenjima, On ima potpunu kontrolu kada će ta materija da se raspadne i da li će da se raspadne. Upravo zato se Jevrejima u pustinji nisu pokidali ni odeća ni sandale: „**A ja sam vas četrdeset godina vodio u pustinji; odeća se vaša nije na vama istrošila niti se obuća tvoja na nozi tvojoj istrošila.**“ 5. Mojsijeva 29:5

Neko će se zapitati zašto je Isus izgovorio ove čuvene reči na krstu, ako Ga Otac nije ostavio na krstu dok je bio živ: „‘Eli, Eli, lama azavtani?’ to jest ‘Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?’“ Matej 27:46 Odgovor leži u ovim stihovima: „**Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Zašto si daleko od spasenja moga, od reči vapaja mojih?**“ Psalam 22:1 Ovdje David opisuje kako se oseća ali istovremeno nadahnut Božijim Duhom opisuje i šta se dešava sa Isusom na krstu. Pre nego što pomislimo da je Bog ostavio Davida i da je ostavio Isusa na krstu, hajde da čitamo dalje šta piše u ovom Psalmu: „**Jer nije prezreo niti mu se gadila patnja nevoljnika, niti je svoje lice od njega sakrio, i kad je k njemu za pomoć zavapio, čuo je.**“ Psalam 22:24 Iako se David osećao kao da ga je Bog ostavio jer su ga snašle nevolje, on ipak nije prestao da veruje da Bog ne krije svoje lice od onoga ko je u nevolji a pošto je Isus znao za ovaj Psalam Isusu je isto bilo jasno da Ga Bog neće napustiti na krstu i upravo je zato ponovio te reči da se ohrabri tim Psalmom i da podseti okupljene Jevreje da se upravo ispunjava ono što piše u tom Psalmu

dajući im tako još jedan neoborivi dokaz da je On Mesija. Zato je na kraju mogao mirno da kaže: „Svršeno je!”
Jovan 19:30

Elen Vajt se lepo nadovezuje na ove Isusove reči: *„Izgovarajući ove reči, Hristos se obratio Svome Ocu. U prinošenju ove velike žrtve, Hristos nije bio sam. To je bilo ispunjenje zaveta učinjenog između Oca i Sina pre nego što su postavljeni temelji ove zemlje. Pruživši ruku jedan drugome, oni su se svečano zavetovali da će Hristos postati čovekova zamena i jamac, ukoliko ljudski rod bude savladan sotoninim lukavstvom. Taj sporazum je sada bio u potpunosti ostvaren. Vrhunac drame je dostignut. Hristos je bio svestan da je ispunio slovo zaveta koji je učinio. Svojom smrću, postao je više nego pobednik. Cena iskupljenja plaćena je.”* (MS 111, 1897) *„U prizorima koji su se odigrali u sudskoj dvorani na Golgoti, možemo da vidimo šta je ljudsko srce u stanju da učini kad padne pod uticaj sotone. Hristos se predao da Ga razapnu, iako su nebeske vojske mogle da Ga oslobode. Anđeli su patili sa Hristom; SAM BOG JE RASPINJAN SA HRISTOM, JER JE HRISTOS JEDNO SA OCEM. Oni koji odbacuju Hrista, koji neće da On vlada nad njima, svrstavaju se pod upravu sotone i vrše njegovo delo kao njegovi robovi. Pa ipak je Hristos Svoj život na Golgoti položio i za njih.”* Elen Vajt Eho Biblije 6. avgust, 1894

Biblija nam kaže da se tama spustila nad svom zemljom kad je Isus umirao na krstu: **„A od šestog sata nastala je tama po svoj zemlji do devetog sata.”** Matej 27:45 Ovaj stih nam objašnjava da je Otac bio sa Sinom i u gustoj tami koja se sputila nad zemljom dok je Isus umirao na krstu i da Mu je i tada bio uteha: **„Da i dolinom guste tame podem, neću se zla bojati, jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja, oni me teše.”** Psalam 23:4 Verovanje da je Otac napustio Sina na krstu je verovanje u sopstvenu silu jer bi to onda značilo da je postojalo vreme u Isusovom životu gde se On nije oslanjao na Oca što je svakako u suprotnosti sa ovim Biblijskim stihovima: **„Ja ne mogu ništa da učinim sam od sebe - kako čujem onako sudim.”** Jovan 5:30 **„Tada im Isus reče: ‘Kad podignete Sina čovečijeg, tada ćete znati da ja jesam i sam od sebe ne činim ništa, nego kako me je moj Otac naučio, govorim ove stvari. A onaj koji me je poslao sa mnom je. Otac me nije ostavio samog, jer ja uvek činim ono što je njemu ugodno.’** Dok je on to govorio, mnogi su poverovali u njega.” Jovan 8:28-30 **„Evo, dolazi čas, da već je došao, da ćete se razbežati svako na svoju stranu i ostavićete me samog, a ipak ja nisam sam, jer je Otac sa mnom.”** Jovan 16:32 Isus nam je ostavio primer kako da u svemu idemo Njegovim stopama: **„Jer je i Hrist propatio za nas i ostavio nam primer da idete njegovim stopama.”** 1. Petrova 2:21 Kakav bi to bio primer da Ga je Otac ostavio na krstu i da je On mogao da živi bez Oca, to bi onda značilo da nam ostavlja primer da ne moramo uvek da zavisimo od Oca. Apostol Pavle nije verovao da je Otac ostavio Sina na krstu jer kaže da objavljujemo da je Bog bio u Hristu i pomirio svet sa sobom, što znači da je do pomirenja došlo tako što je Bog bio u Hristu a ne razdvojen od Njega: **„A sve je od Boga, koji nas je pomirio sa sobom kroz Isusa Hrista i dao nam službu pomirenja, da objavljujemo da je Bog bio u Hristu pomirivši svet sa sobom, ne računajući im njihove prestupe, i stavio je u nas reč pomirenja.”**1. Korinćanima 5:18,19

Isto kao što ni Isus ne može ništa bez Oca tako ni mi ne možemo i treba da se držimo te Biblijske istine i tog primera koji nam je Isus ostavio, a ako nećemo Bog nas upozorava: *„Gle, svi vi koji oganj palite, koji se opasujete iskrama, hodate u svetlosti svojeg ognja i u iskrama što ste ih raspalili. Ovo će vam biti iz moje ruke — ležaćete u mukama.”* Isaija 50:11 Bog je poslao upozorenje i preko Elen Vajt: *„Gospod mi je pokazao da se oni koji su do izvesne mere bili zaslepljeni od neprijatelja i koji se nisu potpuno oslobodili zamke sotonine, nalaze u velikoj opasnosti, jer ne mogu da razlikuju svetlost koja dolazi sa neba i skloni su da prihvate laž. To će imati uticaja na opšti pravac njihovih mišljenja, njihovih odluka i svakog njihovog predloga i saveta. Najočividniji dokazi koje je Bog dao za njih nisu dokazi, jer im je tama, koju biraju radije nego svetlost, zaslepila oči. Oni će stvarati nešto što, po njihovom mišljenju, predstavlja svetlost, ali to Gospod naziva iskrama koje su sami raspalili, da bi se time rukovodili u životu. U vezi sa tim Gospod preko proroka poručuje! ‘Ko se među vama boji Gospoda i sluša glas sluge Njegova? Ko hodi po mraku i nema vidjela, neka se uzda u ime Gospodnje i neka se oslanja na Boga svojega. Gle, svi vi koji ložite oganj i opasujete se iskrama, idete u svjetlosti ognja svojega i u iskrama koje raspaliste. To vam je iz moje ruke, u mukama ćete ležati.’* Isaija 50:10,11 *‘Ja dođoh na sud na ovaj svijet’, kaže Hristos, ‘da progledaju koji ne vide, a koji vide da postanu slepi.’ ‘Ja dođoh vidjelo na svijet, da nijedan koji me vjeruje ne ostane u tami... Ko se odriče mene, i ne prima riječi mojih, ima sebi sudiju; riječ koju ja govorih ona će mu suditi u poslednji dan.’* Jovan 9:39; 12:46,48 *Mnogi odbacuju reči koje sam Gospod upućuje, a ono što*

govori čovek prihvataju kao svetlost i istinu. Ljudska mudrost će mnoge navesti da odbace samoodricanje i svetlost i preporučivati izmišljotine koje nemaju nikakve veze sa porukama koje Bog šalje. Ne možemo se sa sigurnošću osloniti na ljude koji nisu tesno povezani sa Bogom. Oni prihvataju ljudska mišljenja, ali ne poznaju glas Pravog Pastira i njihov uticaj će zvesti mnoge, iako su im pred očima toliki dokazi o istini koju narod Božji treba da ima za ovo vreme.” Pismo 1F, 1890

Zahvaljujući Bogu koji nam je otkrio šta se stvarno desilo na krstu i šta je čovečiji duh sada i mi možemo da kažemo kao i apostol Pavle: **“Jer, odlučio sam da među vama neću ništa znati osim Isusa Hrista, i to raspelog.”** 1. Korinćanima 2:2 **“A ničim se neću hvaliti, osim krstom našeg Gospoda Isusa Hrista, kroz koga je svet razapet meni, i ja svet.”** Galatima 6:14

B. M.